

ταῦθα θὰ εὕρης πάντα τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια· θὰ εὕρης θησαυρόν· εἶναι ἰδικά σου.

Ἐσήκωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸν οὐρανόν· εἰδὼν — καὶ τὰ δάκρυά μου ἔρρεον ποταμῶδόν. Τίς ἔσται βοηθός μου; διελογίσθην, τίς προστάτης μου; ἔμεινα μόνος ἐν τῷ κόσμῳ. Ὑψίστε Θεέ, Σὺ, πρὸς τὸν ὅποιον μὲ ἐνεπιστεύθη ὁ πατήρ μου μὴ μὲ ἐγκαταλείπῃς, τὸν δυστυχῆ.

Κατῶκησα εἰς τὴν ἔρημον, εὗρον πληθὺς ἀργύρου καὶ χρυσοῦ, ὀλίγον ὅμως ἐκ τούτων παρηγορήθην. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἠθέλησα νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν πρωτεύουσάν, ὅπου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ μὲ γνωρίσῃ. Ὁ γέρον ὑπηρέτης τοῦ εὐεργέτου μου μοὶ ὑπέδειξε διάφορα σημεῖα ἐπὶ τῶν δένδρων, ἅτινα ἔφερον πρὸς τὴν λεωφόρον τῆς Μόσχας, καὶ τὰ ὅποια οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ ἐκτὸς ἡμῶν. Αἱ χρυσαὶ ἡμέραι τῆς νεότητος, ἡμέραι ἀθωότητος καὶ τέρψεως, ἃς διήλθον ἐν τῇ Ρωσικῇ πρωτεύουσῃ, παρίσταντο εἰς τὰς σκέψεις μου, ὡς φαίδρὸν ὄνειρον, ἀνεζήτησα τὴν ἀρχαίαν οἰκίαν μας καὶ εὗρον μόνον κενούς τοίχους ἐν οἷς ἐπετερύγιζον νυκτερίδες. — Παγετώδης φρίκη εἰσέδω ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

Συχνάκις μετὰ ταῦτα ἠρχόμην εἰς Μόσχαν ξεναγούμενος εἰς ἡσυχόν τι ξενοδοχεῖον καὶ αὐτοκαλούμενος ἄλλοδαπὸς ἔμπορος· συχνάκις ἔβλεπον τὸν ἡγεμόνα, τὸν πατέρα τοῦ ἔθνους· συχνάκις ἤκουον περὶ τῶν ἀγαθοεργιῶν τοῦ πατρὸς σου. Ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἔρημον, ἡγωνιζόμην πρὸς τὰ ἄγρια θηρία, ἅτινα ὀφείλομεν νὰ καταστρέφωμεν πρὸς ἰδίαν ἀσφάλειαν· συχνάκις ὅμως ἀφίνων ἐκ τῶν χειρῶν τὸ θήραμα ἔκλειον πικρῶς. Πανταχοῦ ἡσθάνομην πληξίν — καὶ εἰς τὸ πυκνὸν δάσος καὶ ἐν μέσῳ τοῦ λουοῦ. Μετ' ἄλλους διηρχόμην τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας καὶ, θεωρῶν τοὺς ἀνθρώπους, οὓς συνήντων, διελογίζομην: Πηγαίνουσιν οὗτοι πρὸς τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους των· τοὺς ἀναμένουσι, θὰ χαροῦν διὰ τὸν ἐρχομὸν των. Ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ ἐπισκεφθῶ κανένα· ἐμὲ οὐδεὶς ἀναμένει! Πολλάκις μοὶ ἐπῆλθεν ὁ πόθος νὰ πέσω πρὸς τῶν ποδῶν τοῦ ἡγεμόνου νὰ πείσω αὐτὸν περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ πατρὸς μου, περὶ τῆς πίστεώς μου πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ ἀναθέσω ἐμαυτὸν εἰς τὴν εὐσπλαγχνίαν του· ἀλλὰ κραταῖαί τις καὶ ἀόρατος χεὶρ μὲ ἐμπόδιζε νὰ ἐκτελέσω τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ἐπῆλθε τὸ ζοφερόν φθινόπωρον, ἐπῆλθεν ὁ πληκτικὸς χειμὼν, καὶ ἡ ἐν τῷ δάσει ἀπομόνωσίς μου κατέστη ἐπὶ μᾶλλον ἀφόρητος. Ἐπεσκεπτόμην τὴν πόλιν συχνότερον καὶ — σὲ εἶδον, ὠραία Ναθαλία. Μοὶ ἐφάνη ὡς ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. — Ὅχι! λέγουσιν, ὅτι ἡ λάμψις τῶν ἀγγέλων ἀποθαρσύνει τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὅτι δὲν δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ αὐτοὺς ἐπὶ μακρὸν· ἐνῷ ἐγὼ θέλω νὰ σὲ βλέπω ἀδιακόπως.

Ἐἶδον ἄλλοτε πλείστας ὠραίας νεάνιδας, ἐθαύμασα τὰ θέλητρά των καὶ συχνάκις διελογίζομην: Οὐδὲν ὠραιότερον τῶν παρθένων τῆς Μόσχας ἔπλασεν ὁ Θεός,

ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ ἔβλεπον αὐτάς, ἐνῷ ἡ καρδιά ἐσίγα καὶ δὲν συνεκινεῖτο — μοὶ ἐφαίνοντο ξένοι. Σὺ ὅμως ἐκ πρώτου βλέμματος ἐνέχυσας πῦρ ἐν τῇ καρδίᾳ μου· δι' ἐνὸς βλέμματος εἴλκυσας πρὸς ἐαυτὴν τὴν ψυχὴν μου, ἥτις αὐθωρεῖ σὲ ἡγάπησεν ὡς συγγενῆ της. Ἐπόθουν νὰ ριφθῶ καὶ σὲ θλίψω ἐπὶ τοῦ στήθους μου, τοσοῦτον ἰσχυρῶς, ὥστε ὁ ἀποχωρισμός μας νὰ καθίσταται ἀδύνατος.

Ἐφυγες καὶ μοὶ ἐφάνη ὅτι ἐκρύβη ὁ ἥλιος καὶ ἐπῆλθεν ἡ νύξ.

Ἰστάμην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ δὲν ἡσθάνομην τὴν χιόνα, ἥτις μὲ ἐκάλυπτε· τέλος συνῆλθον, ἤρχισα νὰ ἐρωτῶ, ἵνα μάθω ποῖα τίς εἶσαι, ἐπέστρεψα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ μόνον περὶ τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς τοῦ βογιάρου Ματθαίου ἐσκεπτόμην. Ὁ πατήρ μου συχνάκις μοὶ διηγῆθη περὶ τοῦ ἔρωτος, ὃν ἡσθάνθη πρὸς τὴν μητέρα μου ὅτε τὸ πρῶτον εἶδεν αὐτήν, καὶ ὁ ὅποιος δὲν ἔδιδεν αὐτῇ ἡσυχίαν μέχρι τῆς στέψεώς του μετ' αὐτῆς. Τὸ αὐτὸ αἰσθάνομαι καὶ ἐγώ, ἐσκέφθην, καὶ οὔτε ἡσυχος οὔτε εὐτυχῆς θὰ εἶμαι ἄνευ τῆς Ναθαλίας. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐλπίσω; Ὅθι συγκατατεθῇ ὁ εὐνοούμενος τοῦ τσαρικοῦ βογιάρου, νὰ ὑπανδρεύσῃ τὴν θυγατέρα του μετ' ἀνθρώπου, ὁ πατήρ τοῦ ὁποίου θεωρεῖται ἐγκληματίας; Ὡ, ἂν μὲ ἡγάπα... Μετ' αὐτῆς, ἡ ἔρημος εἶνε προτιμητέα τῆς λευκολίθου Μόσχας.

Ἰσως ἡπατήθην νομίσας ὅτι μὲ ἡτένισεν εὐμενῶς... Ἀλλ' ἡπατήθην, εἶνε βέβαιον. Τί ποιητέον; Τοιαύτη εὐτυχία δὲν ἐπέρχεται αἰφνιδίως! — Ἐπῆλθεν ἡ νύξ καὶ παρήλας, χωρὶς νὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς μου. Παρίσταντο πάντοτε ἐνώπιόν μου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου — ποιούσα τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ διὰ τῆς λευκοτάτης χειρὸς σου, ἣν ἔκρυπτες ἀκούθως ὑπὸ τὴν καστορίνην μελωτήν σου τὴν ἐπαύριον ἡσθάνθη σφοδρὰν κεφαλαλγίαν καὶ μεγίστην ἀδυναμίαν, ἐξ ἧς ἠναγκάσθην νὰ οἰκουρήσω ἐπὶ δύο ἡμέρας.

Μάλιστα! διέκοψεν ἡ Ναθαλία, μάλιστα! ἐγνώριζον τοῦτο· ματαίως δὲν ἐπληττεν ἡ καρδιά μου. Οὔτε τὴν ἀκούουσα, οὔτε τὴν τρίτην ἡμέραν ἐφάνης εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ἐν τούτοις, καὶ ἡ νόσος αὐτῇ δὲν μ' ἐμπόδιζε νὰ σκέπτομαι περὶ σοῦ.

Εἰς τῶν ὑπηρετῶν μου ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς σου, εἶδε τὴν τροφὴν σου, καὶ τὴν ἔπεισε νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν μου. Ἀπεκάλυψα πρὸς τὴν γραῖαν τὸν ἔρωτά μου· παρεκάλεσα, ἐξώκισα αὐτήν, τὴν ἐβεβαίωσα περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μου — τέλος συγκατένευσε νὰ μὲ βοηθήσῃ. Τὰ λοιπὰ τὰ γνωρίζεις. Σὲ εἶδον εἰς τὴν ἐκκλησίαν — ἐνόησε ἐκολακευόμην ὅτι ἀγαπῶμαι, παρατηρῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς σου τρυφερὰν συμπάθειαν καὶ ἐρῶδημα ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, ὅπου τὸν συνήντωντο τὰ βλέμματά μας — ἐπὶ τέλους ἀπεφάσισα νὰ γνωρίσω τὴν τύχην μου — ἔπεσα πρὸς τῶν ποδῶν σου, καὶ ὁ ἀτυχῆς ὀρφανὸς κατέστη ὁ εὐδαιμονέστε-

ρος τῶν ἀνθρώπων. Ἠδυνάμην λοιπόν, κατόπιν τοιαύτης ὁμολογίας, νὰ σ' ἀποχωρισθῶ; Ἠδυνάμην ἄρα νὰ ζήσω ὑπὸ ἄλλην στέγην, καὶ κατὰ πάσαν στιγμήν ν' ἀνησυχῶ, καὶ κατὰ πάσαν στιγμήν νὰ σκέπτομαι: ζῇ ἄρα; Μήπως κινδυνός τις ἀπειλῇ αὐτήν; Μήπως πλήττει ἡ καρδιά της; Ἀ! μήπως ἡρραβωνίσθη τὴν ὠραίαν πλούσιόν τις καὶ ἐπιφανῆς γαμβρός; Ὅχι, ὄχι! Δὲν μοὶ ἀπέμεινεν ἄλλο παρὰ ὁ θάνατος ἡ ἡ συμβίωσις μετὰ σοῦ! Ὁ χωρικός ἱερεὺς, ὁ ὅποιος ἔσπεψεν ἡμᾶς, ἐξηγοράσθη· αἱ ἱερεῖαι καὶ τὰ δάκρυά δὲν μου συνεκίνησαν αὐτόν.

Ἡδῃ, γνωρίζεις ποῖός τις εἶνε ὁ σύζυγός σου· ἡδῃ ἐπληρώθησαν ἅπαντες οἱ πόθοί μου. Θλίψις, μελαγχολία, ἔρρετε! Ἡδῃ, δὲν ὑπάρχει δι' ἡμᾶς θέσις ἐν τῇ μονήρῃ κατοικίᾳ μου. Ἡ Ναθαλία μου μὲ ἀγαπᾷ, ἡ Ναθαλία μου εὐρίσκεται πλησίον μου! Ἀλλὰ βλέπω καταβεβλημένους τοὺς ὀφθαλμούς σου· ἔχεις ἀνάγκην ἡσυχίας, ἀγαπητῇ μου. Ἡ νύξ παρέρχεται, ταχέως δὲ τὸ ρόδινον χρῶμα τῆς αὐγῆς θὰ βάψῃ τὴν ἀνατολήν.

Ἐπεται τὸ τέλος.

[Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ρωσικοῦ Α. Γ. Κωνσταντινίδου].

#### Εἰς τὸ Γραφεῖον

#### Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

##### ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΕΞΗΣ ΒΙΒΛΙΑ:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῇ ἐξωτερικῇ ἐπιθυμούμενων νὰ ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρως ταχυδρομικῶν τελῶν].

«Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail, τόμοι ὀκτώδεες 3 Δρ. 6 (7)

«Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἐμ. Γουζαλὲς..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Αἱ Νύκτες τοῦ Βουλεβάρτου», μυθιστορία Pierre Zaccane (τόμοι δύο) .... Δρ. 3 (3,30)

«Αἱ Κατακόμβαι τῆς Ἰουλλης», μυθιστορία H. Emille Chevalier..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ὁ Υἱὸς τοῦ Μοντεχρίστου», μυθιστορία ἐκ τοῦ γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα (τόμ. 4) Δρ. 7 (7,50)

«Ὁ Διάβολος - Σίμων», μυθιστορία Ponson-De-Terrail..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Αἱ Ἐγθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Τὰ Ἐκατομύρια τοῦ κ. Ἰωραμί», μυθιστορία Αἰμιλίου Ρισβούργ (τόμ. 2) Δρ. 7 (7,50)

«Αἱ Νύκτες τῆς Χρυσῆς Οἰκίας», μυθιστορία Pouson - De - Terrail..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ὁ Πύργος τῶν Φασμάτων», μυθιστορία Ἐαβιέ - Δὲ - Μοντεπὲν..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Τὰ Ἀπόκρυφα τῶν Ἰνδιῶν», μυθιστορία Ἐαβιέ - Δὲ - Μοντεπὲν (τόμ. 2) .... Δρ. 3 (3,30)

«Ὁ παπᾶ - Κωνσταντίνος», μυθιστορία Ἀλεβὺ..... Δρ. 1,50 (1,70)

«Ἡ Ἀδελφοῦλα», μυθιστορία E. Μαζὺ (τόμοι 2)..... Δρ. 2,50 (2,80)

«Τοχαῖον Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου..... Δρ. 4 (4,10)

«Τὰ Ὑπερᾶ τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane..... Δρ. 4 (4,20)

«Παράπτωσις καὶ Μεταμέλεια», ἥτοι «Ἀπομνημονεύματα Ἀλίκης δὲ - Μερβίλλ», μυθιστορία Maximilien Perrin (ὁλόκληρον τὸ ἔργον) δραχμᾶς..... 3,50 (3,70)

«Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ἰουλί v Βέρν..... Δρ. 4 (4,20)

«Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις I. Καρασσούσα (τόμοι 2)..... Δρ. 4 (4,30)

Ποιήματα Ἀθανασίου Χρηστοπούλου λεπ. 50

» Σολωμοῦ..... » 50

» Βηλαρᾶ..... » 50